

Geloof, hoop en klimaatverandering

Lezen: Genesis 8:20 – 9:17

Het zojuist door mij gelezen Bijbelgedeelte uit Genesis laat zien dat God een verbond sluit met Noach en zijn zonen en met hun nakomelingen en met alle levende wezens, met alle dieren op aarde. Dat is toch wel heel bijzonder. Het teken van dat verbond tussen God en alle levende wezens is de regenboog in de wolken, het teken van het eeuwigdurend verbond tussen God en de aarde en al wat op de aarde leeft.

God sluit dat verbond ondanks de mens, van wie God zegt dat alles wat de mens uitdenkt, van zijn jeugd af aan nu eenmaal slecht is. En als we om ons heen kijken en in ons eigen hart, kunnen we niet anders dan dat volmondig beamen. God sluit dus geen verbond met alleen maar de mens, maar met de gehele aarde. Die aarde zal dus niet vernietigd worden vanwege de slechtheid van de mens. Dank zij de andere levende wezens wordt de aarde gespaard en krijgt de mens nieuwe kansen. God zendt zelfs zijn Zoon om door diens kruisdood en opstanding de mens te redden.

Dat moet ons allereerst tot dankbaarheid stemmen, maar vraagt ook van ons verantwoordelijkheid voor al het geschapene. De mens maakt niet alleen deel uit van de aarde, maar heeft ook de opdracht gekregen tot ontplooiing en ontwikkeling van wat God in de schepping heeft gelegd. Dat is het beeld van de rentmeester die in dienstbaarheid aan zijn heer het beheer voert. Beheren is iets heel anders dan beheersen of heersen.

Met name onder invloed van de Verlichting is de opvatting ontstaan dat de mens kon doen en laten met de aarde wat hij maar wilde. De rentmeester eigent zich het eigendom van de eigenaar toe. Het (Neo)Platonisme met zijn scheiding tussen lichaam en ziel, natuur en bovennatuur, aarde en hemel, leerde de vergankelijkheid van lichaam, natuur en aarde. Die filosofische stromingen hebben als consequentie een verwaarlozing van het aardse, leiden tot acceptatie van uitbuiting van de schepping en hebben helaas –vaak onbewust- ook grote invloed in christelijke kring.

Als we ons ervan bewust worden waarom God deze wereld geschapen heeft en waarom Hij na de zondeval van de mens de aarde redt van de ondergang en zelfs een eeuwigdurend verbond sluit met de aarde, kunnen we anders leren aankijken tegen onze toekomst.

Het heden wordt overschaduwed door berichten over allerlei crises: voedselcrisis, watercrisis, energiecrisis, klimaatcrisis, financiële crisis (banken, euro, staatsschuld, begrotingstekort, hypotheek, banenverlies). Gemeenschappelijk daarin is dat de mens de aarde uitput door een te groot beslag te leggen op de draagkracht van de aarde. Het is de begeerte, de hebzucht die ons aanspoort

steeds meer te willen, te eisen. Als het dan even tegenzit gaan we somberen. We lopen het gevaar daar depressief van te worden.

Het kan ook geheel anders door onze zegeningen te tellen en te zoeken naar toekomstperspectief. Dat kan door uit te gaan van de draagkracht van de aarde en zorg voor toekomstige generaties. Duurzaam gaan leven vergt wel het omzetten van onze mind.

Als overheden en burgers ophouden met het maken van nieuwe schulden en hun oude schulden gaan aflossen, zijn we al een eind op de goede weg. Er zijn financiële schulden, maar ook ecologische schulden. Herstel van natuur en landschap, het bevorderen van biodiversiteit, hergebruik en recycling van materialen, het aanwenden van herwinbare energiebronnen, doen een beroep op onze inventiviteit en bevorderen tevens ons welbevinden. Het past ook wonderwel bij onze rentmeesterfunctie.

Op weg van een wegwerpsamenleving naar een samenleving gericht op duurzaam gedrag. Dat is de weg van een win-win situatie.

De aarde is onnoemelijk rijk en we weten nog maar zo weinig van de verborgen potenties. Steeds weer nieuwe ontdekkingen en uitvindingen worden gedaan.

Vele daarvan zijn baanbrekend en zullen de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen immens veranderen. Het is mede aan ons om daarover dieper door te denken.

De Noach Alliantie wil daarbij een dienende rol spelen en een verbindende schakel zijn tussen al die organisaties, die zich, de een meer, de ander wat minder bezig houden met de toekomst van deze aarde. Zelf heb ik mij de afgelopen tijd verdiept in de boeken van Wim Rietkerk, getiteld “De Titanic achterna? Over de toekomst van de aarde” en van Steve Bookless, getiteld “Het groene hart van het geloof. Zorg voor Gods wereld”. Laat ik besluiten met van ieder een citaat: *“Alleen daar waar christenen in de ban raakten van een mensgerichte cultuur, in plaats van Gods woord toe te staan hun cultuur te veranderen, hebben hebzucht, uitbuiting en onachtzaamheid schade aan de schepping veroorzaakt”*.(DB 165). *“Wij geloven dat in elke periode van de geschiedenis waarin God met zijn volk een verbondsrelatie heeft gekend, Hij met een en hetzelfde voornemen bezielde is geweest: het verlangen dat Zijn schepping hersteld zou worden en verheerlijkt”*.(WR pag 115).

Eemlandhoeve, 18 november 2011

Dr Hans Blokland

Voorzitter Noach Alliantie